If you take a wristwatch, disassemble its numbers, hour and minute hands: whilst removing the lug ends attached to the strap, what do you end up with?

What remains is a bezel, a watch face with a delicate sweeping second hand on the inside, which constantly announces the passing of time in sync with our heartbeats.

Morteza Ahmadvand's most recent piece titled "To becom" is neither a watch nor a hand, vet it relates to our relationship to the passing of time from a much deeper perspective. To put it more succinctly, another dimension altogether, known as the 'pacific dynamism of change'. In this piece, a cube is shown gradually transforming into a sphere, yet these shapes are not mere geometrical forms. They each communicate different messages; one signifies permanence while the other denotes transience and movement.

In answering the question that might arise: "is it important to know the intention of the artist and what he was thinking whilst making the art-piece?" In my opinion, it is unnecessary. At times, the oblivious artist presents ideas that unintentionally impact the viewer. The perceptions and thoughts of the viewer and artist are not necessarily one and the same. Most artists do not have a prescription or manual for understanding their work and will most likely leave the interpretation for the viewer to decide. You might also have your own personal understanding of this particular piece.

Have you ever wondered about the fact that cubes and spheres are not actually visible in nature and their existence is only apprehensible through human thought and creation? Can the fact that the presence of a figure is discerned, be undermined? Does the ritual representation of the art piece not hold a transcendental meaning to it? In the midst of the dark silence of this installation or the artists work scene. do we not feel ourselves in the presence of a force surpassing our regular mundane feelings?

If the answers to all of these questions are affirmative, then the artist is responsible for an unforgettable piece of work. This particular piece itself is not a lot different from a magic act! A cube changes itself into a sphere right before the spectators' very eyes. What the illusionist does is not real for in truth he manipulates the sight and mind of the audience, fooling them or "making an ass" out of them so to speak, for the rule of deception involved, reinforces a sense of mistrust in the viewer towards the illusionist.

Morteza Ahmadvand's piece gives us the notion that it has an underlying purity and honesty within it; to put it briefly, the art-piece is a mirror to existence, truth, time and last but not least, the continuity of change.

Kamran Diba

Morteza **Ahmadvand** Born in 1981, Khorramabad, Iran

Education:

2011-Present PhD History of Art, University of Provence, France 2009-2006 M.A Fine Arts, Painting, University of Tehran, Iran 2006-2001 B.A Fine Arts, Painting, University of Yazd, Iran

اگر شما یک ساعت مچی را بگیرید و نمره ها و عقربه ساعت و دقیقه را جدا سازید، ضمناً اطراف قاب صفحه گرد که متصل به بند ساعت است و دکمه کوک را هم حذف کنیم، نتیجه چه می شود و چه داریم؟ شیئی که باقی می ماند یک صفحه قاب دار گرد است که در درونش ثانیه شمار ظریف هم زمان با ضربان قلب ما، گذشت زمان را همواره اعلام می

اثر اخبر مرتضی احمدوند به نام "شدن" ، نه عقربه شمار است و نه ساعت ولی یک بعد عمیق تریا بهتریگویم بیشتری از گذشت زمان را بازگو می دارد و آن بعد " دینامیسم آرام تحول" است. در این اثر با گذشت زمان مکعب تبدیل به کره مدور

مکعب و کره گرد، صرفاً دو فرم یا شکل هندسی نیستند. آنها حاوی پیام دیگری هستند یکی پیامش ثبات و دیگری نابانداری و تحرک است.

سوالی که مطرح می شود این است، آیا مهم است که هنرمند در موقع خلق با ایداع اثر هدف و فکرش چه بوده است؟ از نظر من ضروري نبسَّت! گاهي هنرمند غفلتاً يا ناآگاه سرآمدينام هايي است که پيننده اثر را متاثر ميکند. فکر و پرداشت پیننده لزوماً با هنرمند همیشه مشترک نیست. اغلب هنرمندان نگارنده، نسخه فهیم و یا درک اثرشان نیستند و پرداشت از اثر را به مخاطب واگذار می کنند. شاید شما هم در این اثر هنری برداشت های شخصی خود را داشته باشید.

آیا فکر کردهاید که مکعب و «کره گرد» در طبیعت قابل رویت نیستند و وجود آنان به واسطه و زاییده فکر و ساخت دست

آیا حضور پیکره در این اثر را می شود نادیده گرفت؟ آیا مراسم ارائیه اثر حیاوی یک پیام معنوی نیست؟ آیا در سکوت تاریک چیدمان یا صحنه کار هنرمند، ما خود را در برابر نیروئی ماورای زندگی عادی روزانه احساس میکنیم؟ اگر جواب این سئوالها مثبت است. هنرمند مسئول اثری فراموش نشدنی است.

کار مورد بحث نے شناهت نه شعبدہ بازی هے نیست ؟! مکعب خلوی چشچ بینندہ مدور مے شود. کاری که شعبدہ باز می کند حقیقت نیست، یک بازی با حشم و عقل بیننده است و در حقیقت «خر کردن» با گول زدن مخاطب است و در آن یک اصل «حقه بازی» وجود دارد، که در انسان حس عدم اعتماد به شعبده باز را تقویت میکند. ولی در اثر مرتضی یک نوع خلوص و صداقت را می شود بنداشت که در خلاصه ، یک آینهای از وجود ، حقیقت ، گذشت زمان و بالاخره تداوم تحول است.

کامران دیبا

Solo Exhibitions:

2011 Video Art Exhibition. Etemad Gallery. Tehran. Iran

2009 Painting Exhibition, Art Gallery at the Fine Arts Faculty of Tehran University, Tehran, Iran

Group Exhibitions:

2014 A Review of a Decade of Video Art in Iran, Iranian Artist Forum, Tehran, Iran

2013 Persian Perspectives: Photography and Video Art Exhibition with Abbas Kiarostami. Museum of Hunting and Nature, Paris, France

2013 Exhibited "Cube" at the Museum of Hunting and Nature, Nant, France

2012 Rewind, Pause, Fast Forward: Mirrors on Iran at Pi Artworks Istanbul, Turkey

2012 Iran Pulse, Rio Di Janeiro, Brazil

2012 Lowave Rising Images, Centre Pompidou, Paris, France

2011 1st International Video Art Festival, Katara Art Center, Doha, Qatar

2011 Life, Flight, Traffic Gallery, Dubai, UAE

2009 Iran without Border, Gallery Almine Rech Gallery, Paris, France

2009 Fajr Afarinan, Saba Gallery, Tehran, Iran 2007 New Art Exhibition, Saba Gallery, Tehran, Iran

2006 Picha Pouch, Tehran Gallery, University of Tehran, Iran

2006 The 4th International Painting Biennial of Islamic World, Saba Gallery, Tehran, Iran

2006 1st Annual of Drawing Exhibition. Karai, Iran

2005 Iran Young Artists Exhibition, University of Yazd, Yazd, Iran

2004 Exhibition of Art Universities. Bahman Gallery. Tehran. Iran

Collections:

2011 Centre Pompidou, Paris, France

2013 Musée de la chasse et de la nature. Paris. France